

ЛВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ

КАФЕДРА ПІДПРИЄМНИЦТВА, ТОРГІВЛІ ТА БІРЖОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

«ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ СКЛАДОВІ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА»

**МАТЕРІАЛИ ІІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

м. Львів, 24 травня 2023

Ольга ЛИСЮК

Лілія БАЛАШ

Богдан ШУВАР

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА РОЛЬ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ЗАГАЛЬНІЙ СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ 37

Інна БЕЖЕНАР

ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ІНСТИТУЦІЙНОГО ТА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА 40

Мирослава ГУЦУЛЯК

СВІТОВИЙ ДОСВІД ФАНДРЕЙЗИНГУ 44

Олеся БІНЕРТ

Лілія ВОЙНИЧА,

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ 47

Світлана ШУРПА

Ольга ЧОРНІЙ

ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ СПОЖИВАЧІВ ТОРГІВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА 49

Zenoviy BEREZIVSKYY

PROSPECTIVE DIRECTIONS OF THE DEVELOPMENT OF THE BIOECONOMY IN UKRAINE..... 52

Наталія ГРЕЧАНИК

Лілія ГОЦУЛЯК

ЗАСТОСУВАННЯ ІНСТРУМЕНТІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОГО МАРКЕТИНГУ В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ 54

Оксана ДОСИН

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ 56

Михайло ІВАЩЕНКО

Софія ЦІОЛКОВСЬКА

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПЕРСОНАЛУ ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ У КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА 59

Наталія ЗЕЛІСКО

Володимир МАСЛЮК

РОЛЬ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ АГРОПІДПРИЄМСТВОМ 62

Зоряна МИРОНЧУК

Надія ЦІЦЬКА

ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЇЇ КОНТРОЛІНГ 65

4. Шевченко О.А. Енергетична безпека як невід’ємний елемент забезпечення економічної безпеки держави в стратегіях національної безпеки України. Науковий вісник Ужгородського Національного Університету, 2021. Серія ПРАВО. Випуск 67. С. 163-168

Ольга ЛИСЮК

к.е.н., доцент

Львівський національний університет природокористування

Лілія БАЛАШ

к.е.н., доцент

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

Богдан ШУВАР

к.е.н., доцент

Львівський національний університет природокористування

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТА РОЛЬ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ В ЗАГАЛЬНІЙ СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Успішне функціонування підприємства в ринковому середовищі нерозривно пов’язане з забезпеченням його економічного розвитку. Вирішення цього завдання вимагає всебічного і детального вивчення усієї сукупності чинників, що впливають на стан реалізації цілей і завдань господарюючого суб’єкта та кінцеві результати його діяльності.

Результатом тривалих пошуків найбільш раціональних рішень у процесі виробництва стала розробка певних принципів, методів, засобів і форм управління виробництвом, що мають на меті підвищення ефективності діяльності підприємства та збільшення його прибутку.

До них належать:

1. *Поділ праці* – передоручення працівникам окремих операцій і, як наслідок, підвищення продуктивності праці, з огляду на те, що персонал отримує можливість зосередження своєї уваги на конкретному завданні чи процесі;

2. *Влада і відповідальність* – право віддавати накази повинно бути врівноважено відповідальністю за їх наслідки;

3. *Дисципліна* – необхідність дотримання правил, встановлених всередині підприємства. Для підтримки дисципліни необхідна наявність на всіх рівнях керівників, здатних застосовувати адекватні санкції до порушників порядку;

4. *Єдиноначальність* – кожен працівник звітує тільки перед одним керівником і тільки від нього отримує розпорядження;

5. *Єдність дій* – група працівників повинна працювати тільки за єдиним планом, спрямованим на досягнення однієї мети;

6. *Підпорядкованість інтересів* – інтереси працівника або групи працівників не повинні ставитися вище за інтереси підприємства;

7. *Винагорода* – наявність справедливих методів стимулювання працівників;

8. *Централізація* – природний порядок в підприємстві, що має керуючий центр. Ступінь централізації залежить від кожного конкретного випадку;

9. *Ієрархія* – організаційна ієрархія, яка не повинна порушуватися, але яку, в міру можливості, необхідно скоротити, щоб уникнути шкоди;

10. *Порядок* – місце для кожної особи і кожна особа на своєму місці;

11. *Справедливість* – повага і справедливість адміністрації до підлеглих, поєднання доброзичливості та правосуддя;

12. *Стабільність персоналу* – плинність кадрів послаблює організацію і є наслідком поганого менеджменту;

13. *Ініціатива* – надання можливості прояву особистої ініціативи працівникам;

14. *Корпоративний дух* – згуртованість працівників, єдність сили.

Мета організаційно-економічного механізму – забезпечити стійку економічну безпеку всіх взаємодіючих суб'єктів господарювання, удосконалювати і підвищувати ефективність їх діяльності, прискорити темпи розвитку і підвищити ефективність НТП.

Основними завданнями організаційно-економічного механізму є:

- встановлення, забезпечення, досягнення і підтримка наперед заданих величин параметрів економічної безпеки щодо об'єкту діяльності;

- підвищення продуктивності суспільної праці і, перш за все, працівників розумової праці;

- отримання максимально можливого розміру прибутку;

- задоволення суспільного попиту у виробництві продуктів праці і послуг.

Нижче наведено загальну схему організаційно-економічного механізму управління підприємством (рис. 1).

Рис. 1. Організаційно-економічний механізм управління підприємством

Отже, організаційне забезпечення – це створення всіх необхідних умов для нормального функціонування підприємства, забезпечення кадровими, фінансовими, матеріально-технічними та іншими ресурсами, спрямованими на створення умов для здійснення підприємницької діяльності.

Оскільки підприємство функціонує у певному часовому проміжку, то часто має місце виникнення непередбачених раніше обставин, які можуть суттєво вплинути на його діяльність та кінцеві результати.

Від гнучкості і оперативності реагування системи управління підприємством на будь-які зміни, що впливають на функціонування суб'єкта господарювання, значною мірою залежать перспективи його подальшого розвитку.

Метою організаційного забезпечення управління змінами підприємства є підтримка його швидкого реагування на зміни навколишнього середовища та адаптація внутрішнього середовища до цих змін за рахунок забезпечення необхідними ресурсами, організації взаємозв'язків між окремими елементами та ліквідації відхилень, що можуть виникати у виробничій сфері.

Очевидним є той факт, що процес організаційного забезпечення супроводжується виникненням організаційних відносин усередині підприємства. Організаційні відносини складаються в процесах організації:

- виробництва в цілому або його галузей;
- праці;
- сфери обігу;
- створення, реформування, реорганізації, реструктуризації та ліквідації.

У підприємствах, де немає гармонії у взаємних очікуваннях індивіда, з одного боку, і адміністрації підприємства та (або) його трудового колективу, з іншого, велика плінність кадрів. Підприємства типу «прохідний двір» страждають від відсутності наступності в керівництві, «фірмової» культури і власних традицій. Вони швидко втрачають свої позиції.

Таким чином, однією з необхідних умов успішного функціонування та поступального розвитку суб'єкта господарювання за економічної нестабільності, загострення конкуренції, бурхливого розвитку інформаційних технологій є вирішення проблеми організаційного забезпечення у органічному поєднанні усіх функцій управління підприємством, що дозволить своєчасно і ефективно реагувати на зміни у політичній, економічній та соціальній сферах. Особливої актуальності такий підхід набуває саме зараз, коли відбувається вирішення назрілого упродовж століть конфлікту цивілізаційного характеру між природнім прагненням українського народу до побудови суспільства на демократичних принципах та на основі його культурних і духовних цінностей, з одного боку, та глибоко аморальною, людиноненависницькою і шовіністичною ідеологією московщини – з іншого.

Список використаних джерел

1. Довгань Л.Є., Дудукало Г.О. Формування організаційно-економічного механізму ефективного управління підприємством URL: <https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/2986/1/41.pdf> (дата звернення: 05.05.2023)
2. Нагорна І. Організаційно-економічні основи формування механізму забезпечення стійкої економічної безпеки підприємства URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2122> (дата звернення: 03.05.2023)
3. Файоль Анрі / https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BD%D1%80%D1%96_%D0%A4%D0%B0%D0%B9%D0%BE%D0%BB%D1%8C (дата звернення: 03.05.2023)

Інна БЕЖЕНАР

*к.е.н., старший науковий співробітник відділу розвитку підприємництва, кооперації та агропромислової інтеграції
ННЦ «Інститут аграрної економіки»*

ТЕОРЕТИЧНІ ТА МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ІНСТИТУЦІЙНОГО ТА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

У світлі швидкого технологічного прогресу та глобалізації економіки, розвиток підприємництва стає все важливішим для забезпечення стійкого та стабільного розвитку країни. Особлива увага повинна бути приділена розвитку малого та середнього підприємництва. Воно забезпечує створення нових робочих місць, забезпечує високий рівень конкуренції на ринку, сприяє розвитку інновацій та підвищенню якості продукції та послуг.

Правильне регулювання підприємництва може сприяти розвитку конкурентної економіки, підвищенню рівня життя населення та покращенню іміджу країни на міжнародній арені.

Правове та інституційне регулювання розвитку підприємництва є важливими факторами, які сприяють створенню сприятливого середовища для розвитку бізнесу та економічного зростання країни в цілому [1]. Це у свою чергу, як вже зазначалося допомагає залучати інвестиції, створювати нові робочі місця та підтримувати економічну стабільність. Успішне інституційне та правове регулювання розвитку підприємництва потребує системного підходу та уважного аналізу потреб та інтересів різних груп суспільства, включаючи державу, бізнес, споживачів та інші. Тому для досягнення максимального результату необхідно забезпечувати взаємодію та ефективну координацію, співпрацю між різними зацікавленими сторонами (суб'єктами господарської діяльності, урядом та громадськістю).

Інституційне регулювання включає в себе створення інституційних умов для підтримки розвитку підприємництва, таких як створення бізнес-асоціацій, підтримка національної інноваційної системи, розвиток фінансової системи та ін.

Одним з основних завдань правового регулювання розвитку підприємництва є створення сприятливого середовища для підприємництва та